

dobra tretjerednica 48 let in članica Marijine družbe žen. Ob grobu je domači gospod župnik povdaril, koliko dobrega je storila z molitvijo in drugim dobrimi deli. Rajna zapušča žalujočega moža in hčerko. Sveti ji večna luč! Komaj so utihnili zvonovi, pa so se spet oglasili z naznanilom, da je zapustila dne 2. februarja to solžno dolino druga tretjerednica in članica Marijine družbe žen Terezija Maguš iz Stanetine v starosti 72 let. Pokojna je bila ljubezniva in zgledna mati svojim otrokom. Zapustila je pet sinov in tri hčerke, eden je padel v svetovni vojni. Pogreb se je vršil dne 4. februarja predpoldan ob veliki udeležbi ljudstva. Spremljala jo je na zadnji poti Marijina družba žen, skoraj vse tovarišice so jo spremlile do groba z zastavo. Ob grobu se je poslovil od nje gospod župnik F. Škof in je v prisrčnih besedah opisal velike vrline pokojne. Bog ji hodi plačnik za njena dobra dela!

Stanovno pri Veliki Nedelji. Po dolgem in mučnem trpljenju je umrla Marija Kranjc, rojena Kos. Pokojna je bila pridna gospodinja, blaga žena in vzorna mati. Zapušča poleg žalujočega moža tri nepreskrbljene otroke, dve hčerki in sinčka. Neizprosna jetika ji je po dvehletnem trpljenju uničila življenje v starosti 48 let. Življenjske težave in trpljenje boleznij je blagopokojna žena prenašala potrpežljivo in vdano v voljo božjo. Pogreb se je izvršil na pokopališče k Veliki Nedelji dne 2. februarja ob številni udeležbi ljudstva. S smrtjo blage žene je zelo hudo prizadet njen vrli mož Tomaž, kateri se je lansko leto pri vožnji z volji hudo ponesrečil. Žalujočemu možu, otrokom, nad 80 let stari materi in sestram naše iskreno sožalje!

Sv. Lenart pri Veliki Nedelji. Izdihnil je svojo blago dušo Franc Horvat, prevžitar v Osluševcih. Rajni, ki je dočkal visoko starost 85 let, je bil skrben gospodar in je svoj dom vzorno uredil. Bil je poštenjak od pet do glave in značajan katoliški mož. Več let je bil naročnik Slovenskega gospodarja. Njegov pogreb se je vršil v nedeljo dne 10. t. m., ob obilni udeležbi. Ob odprtem grobu mu je govoril zadnje slovo domači gospod župnik. Domači cerkveni pevski zbor mu je zapel ganljivo nagrobnico »Gospod, daj mu mir«. Bog mu naj bo plačnik za vsa njegova dobra dela.

Ljudje, ki so bolni na želodčnih, ledvičnih in žilnih vnetjih. Ker oni, ki trpe na prekomerni tvoritvi sečne kisline in napadih protina, uravnavajo leno delovanje črevesa z uporabo naravnih »Franz Josefovih« vodo. Mož je zdravniške prakse so se prepričali, da se »Franz Josefova« grenčica sigurno skrajno prizanesljivo delujoče salinično odvajalno sredstvo, tako da jo priporočajo tudi pri trebušnih kilah, natrganih danki in hipertrofiji prostate. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

la! Preostalim domačim naše iskreno sožalje! — Snega in zime imamo dovolj. Tudi pri nas se bodo letos urešničile besede: »Kadar je do pusta dosti časa, je malo porok«; nimamo več kakor samo tri pare.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Globoka žalost je prevzela naša srca v soboto dne 9. t. m. popoldne, ko smo zaslišali glas zvona vaške kapele. Naznanil je tužno vest, da je v bolnici v Murski Soboti po kratki bolezni vsled zastrupljenja krvi mirno v Gospodu zaspala Marija Vrtnjak iz Selšč v 50. letu starosti. Pred nekaj dnevi je padla na ledeni cesti ter se na levi nogi težko ranila. V petek dne 8. t. m. je bil poklican zdravnik in gospod župnik, ki je prinesel sv. popotnico. Zaradi težke rane je gospod zdravnik svetoval, naj se bolnica takoj prepelje v bolnišnico. Še isti dan je bila prepeljana, toda vsaka pomoč je bila zaman. Pogreb se je vršil v ponedeljek dne 11. t. m. ob enih popoldne na bolniško pokopališče v Murski Soboti. Naj ji bo prekmurska zemlja lahka! Žalujočim pa iskreno sožalje!

Sv. Križ na Slatini. Daleč naokrog je dobro znana naša nadžupnija. Nekateri pravijo, da tukaj okrog Rogaške Slatine še ni krize, ker se v sezoni vozijo k nam sami milijonarji! Pa mi Križevljani ne govorimo tako. Tudi pri nas je že dalje časa prav huda kriza kljub temu, da se baje vozijo k nam bogataši. Posebno čutimo krizo to leto. Več kot polovico ženitovanskega časa ni bilo pri nas nobenega oklica, poroke pa še manj. V društvenem življenju nismo zadnji. Dne 13. januarja smo imeli občni zbor FKA in izvolili nov odbor. V nedeljo dne 10. februarja smo imeli dekanjski tečaj FKA. Prišla sta iz Maribora dva govornika. Udeležba je bila kljub slabemu vremenu zelo

dobra. Ne smem pozabiti, da vas za pustno nedeljo od blizu in daleč prijazno vabimo v naš Društveni dom. Gledali boste smešno in zabavno igro »Nevesta iz Amerike«. Prijatelji smeha vljudno vabljeni!

Spodnje Sečovo pri Rogaški Slatini. Naša vas se malokedaj ogasi v »Slovenskem gospodarju«. Pa saj tudi nimamo dosti novic. Zato smo mislili, da nam bo letos volk skozi vas talil, ker ni bilo tako dolgo nobene gostije. Končno pa se le spomni visoko v hribih med vinskimi goricami Skrabelnov Tonček, da potrebuje gospodinjo. Šel je iskat nevesto in se je oglašil v naši vasi pri Šmidovi Pepci. Dne 11. februarja sta si pred oltarjem slovesno obljubila zakonsko zvestobo. Slišali so se glasovi: Kdo se bo možil tako visoko?! Pepca je pa kar mirno odgovarjala, da je lažje gledati s hriba v dolino, kot pa z doline na hrib. Oba novoporočenca sta iz dobrih krščanskih družin in sta tudi bila oba dobra Marijina kongreganista. Zato jima vsi kongreganisti in kongregantkinje želimo v zakonskem življenju obilo sreče in božjega blagoslova!

Sv. Peter na Medvedovem selu. Tudi pri nas se zelo občuti kriza, posebno kar se tiče 7. sv. zakramenta. Kandidatov in kandidatkinj je v vsaki vasi dovolj, pa kaj čemo, ko pa denarja ni. Slišal sem, kako je ta ali drugi rekel: Bom raje počakal, da mi svatovsko večerjo priredijo na občinske stroške. — Tudi v naši fari se udeležuje bratovščina jeruzalemskega osla. Če bi prišel ob nedeljah ali na praznik tujec skozi našo vas, bi se prav gotovo začudil, misleč, da se služba božja vrši pod lipo. Sedaj, ko je zima, se včasih primeri temu ali drugemu, ki ima bolj tanke podplate, da jo potegne pod kor, ali pa se skrije za orgle. So pač resnične besede našega gospoda župnika, češ, kdor dela hudo, se boji luči, to se pravi, boji priti v cerkev.

Sv. Ema. Agitatorji za 7. zakrament bodo morali hiteti s svojo agitacijo, ker se jim bliža zadnji čas. Letos imajo slab uspeh, močno jim nasprotuje gospodarska kriza, ki jo jako občutijo že tudi večji kmetje. Do sedaj imamo komaj sedem oklicev. Naša dekliska Marijina družba se v nedeljah popoldne prav pridno pripravlja za materinsko proslavo.

Videm ob Savi. (Pogreb antiškega gospoda župnika.) »Gospodar« je že poročal, da je

daleč. Kak utis je napravila več nego potratna proslava ohceti na Vinka, si lahko predstavljamo. Veronika mu je bila vse na svetu in z njo je bil ob vse. Ni se hudoval nad izvoljenko radi nezvestobe, ne nad nezasuženimi udarci, ki so padali z vso neusmiljenostjo po njem eden za drugim. Pri toliki krutosti, katero mu je namenilo življenje, tudi on ni ostal miren ter ravnodušen.

Mar je li hotel postati kmet, kateri utaplja nad nanj razlito gorje v potu svojega obraza pri težkem delu? Ne in zopet ne!

Za koga bi naj bil lepšal, širil ter utrjeval komaj kupljeni — novi dom? Za se? Toliko pohlapneža po imetju ni bilo v njem, da bi garal ter se mučil z zemljo za svojo lastno osebo.

Z neugnano silo ga je gnalo proč z doma, proč od mirno delavnih ljudi, zopet nazaj med one, ki so mu obetalí uteho v lahkomišelnosti — med nekdanje rakarske tovariše.

Prepuštil je obdelavo in pridelek s posesti sosedu ter je ostavil komaj okušeno mirno življenje za zmiraj.

Lahkomiselni potepuhi si znajo pomagati iz vsa-

kega še tako zamotanega položaja in sicer naglo. Tako je bilo tudi z obsotelskimi rakarji.

Kuga jim je pomorila v eni spomladi rake in jim izmaknila izpred ust polno skledo vsakdanjega kruha. Vsakdo bi pričakoval, da bo prisilila smrt rakov obvodne lenuhe k rednemu delu. Kaj še!

Nekaj rakarjev se je že razlezlo po deželi za delom ter kruhom; drugi so pa samo pogledali preko Sotle in že jih je zvalil na postopaška pota nov poklic — tobakarjev.

Že prej smo beležili, da bratje Hrvati niso bili rakarji niti tedaj ne, ko je bil ta posel najbolj dobičkasosen. Za lov in prodajo rakov jim ni bilo, pač pa je cvetelo med njimi od bogznaj kedaj tihotapstvo s tobakom. Po cenjen duhan so hodili na Madžarsko in celo v Bosno. Razpečevali so prepovedano robo na drobno doma po Zagorju in seveda tudi po štajerski strani.

Šverc tobaka je bil nevaren poklic in ne tako nedolžno ter mirno postopanje kakor rakarstvo. Tobakar je moral računati vsak trenutek z nevarnim dejstvom srečanja hrvaškega ali štajerskega financarja. (Dalje sledi.)

se je prebivalstvo na novo »proslavilo«. V budimpeštanski Pasterjev zavod je bilo pripeljanih od tamkaj nekaj oseb, na katerih so se poznala znamenja zob, kakor bi jih bile živali obgrizle. Vodstvo bolnice pa je prišlo na sled, da so se ti ljudje sami sebe obgrizli in sicer samo za to, da bi se lahko brezplačno peljali v bolnico v Budimpešto in dobili za dva tedna brezplačno hrano. Obveščena je bila policija, ki bo nadalje »poskrbela« za nje.

Mož in žena.

— Rada bi samo vedela, če so vsi možje tako neumni, kakor si ti.

— Vsi ne. Nekateri so ostali samci.